

[Vijesti](#) [Virovitica](#) [Županije](#) [Općine](#) [Sport](#) [Marketing](#) [ICV-radio](#)

// ICV-PRIČE

Serijal „Apostolice apostola“: Upoznajte Ivonu Boljevčan iz Korije, partnericu u izgradnji vjere i pastiricu duša čija vas priča neće ostaviti ravnodušnima (I)

28. kolovoza 2025.



Ustupljene fotografije

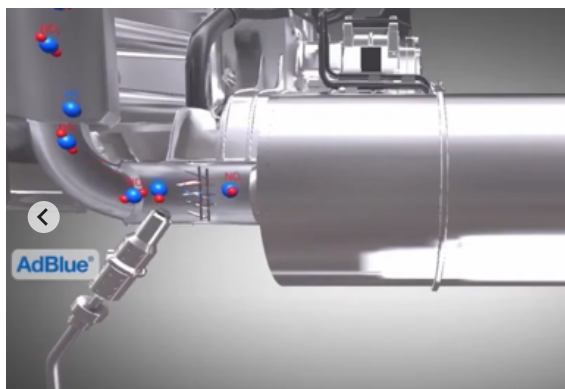
Ona o Bogu i kvaliteti u ljudima uči djecu kroz vjeronauk u nižim razredima osnovne škole, pomaže svećenicima u pripremi prvopričesnika, a ponekad i krizmanika, vodi školski zbor, pomaže u čišćenju crkve, vodi djecu i mlade na hodočašća... Supruga (Renato) i majka četvero djece

(Petra, Ema, Marko, Vito), Ivona Boljevčan iz Korije nedaleko od Virovitice pomoć je svećenicima u bilo kojoj potrebi, ne samo jedne, već četiri župe: „svojoj“, sv. Ivana Krstitelja u Špišić Bukovici, sv. Roka u Virovitici, bl. Alojzija Stepinca u Milanovcu i sv. Leopolda Mandića u Čemernici.

Riječ „ne mogu“ rijetko ćete čuti iz njenih usta. Energična, aktivna, a opet, žena kojoj se oči ispune suzama na svaku nepravdu i težinu života koju primijeti kod drugih, Ivona je vjeroučiteljica čiju životnu priču i svjedočanstvo o ženi u „Crkvi u malom“, obitelji, a potom i u župi i Crkvi stoljeća, predstavljamo u drugoj priči iz našeg serijala „Apostolice apostola“.

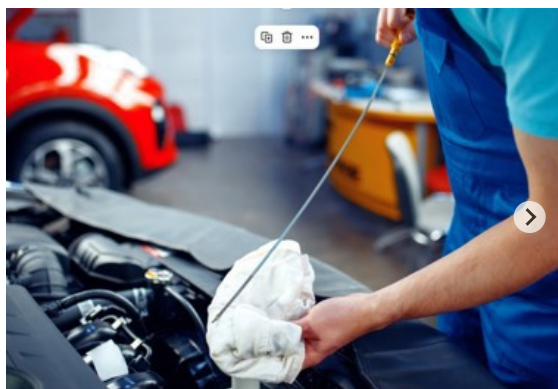
Nakon što smo [u prvom dijelu objasnili](#) zašto krećemo u priču o ženi i njoj ulozi u Crkvi i župama u modernom vremenu, u ovom nastavku progovaramo kroz glas jedne aktivne i svestrane sugovornice koja u punom smislu riječi gradi ne samo svoju, obiteljsku, već i župnu zajednicu.

Za Ivonu svi čuvaju samo riječi hvale, od kolega na poslu, u Osnovnoj školi Suhopolje, gdje je prije više od 20 godina krenula s podukom vjeronauka za sve razrede, zatim kolega u Osnovnoj školi Ivane Brlić-Mažuranić u Virovitici, gdje je već 16 godina u razrednoj nastavi kao vjeroučiteljica i vodi zbor i razne aktivnosti, surađujući s roditeljima i župnicima, poznanici, svećenici.



Datacol aditivi za gorivo

ADBLUE



Datacol aditivi za gorivo

DATA HYBRID

Razlog je jednostavan. Ivona otvara srce i ruke jednako, ne gledajući na razlike u godinama ni ljudima i u njenom se društvu svatko osjeća prihvaćenim.



Ustupljena fotografija

PRIPADATI I RASTI

– Kod mene je taj osjećaj pripadnosti zajednici krenuo još u srednjoj školi, zahvaljujući Frami i s. Ani, koja nam je u gimnaziji predavala vjeronauk. Njen pristup vjeri koju je prenijela nama mladima, kao i činjenica da su nam franjevci kroz svoje djelovanje u Frami bili nevjerojatna podrška u formativnim godinama bio je razlog zbog kojeg je nas čak šestoro iz gimnazije odlučilo svoje zvanje nastaviti kao vjeroučitelji, bilo kroz katehetski fakultet ili samu teologiju.

– Osjećala sam da negdje pripadam i to sam željela biti cijeli život, netko tko će druge dovoditi Bogu, ali i raditi na sebi, otkrivati u sebi talente i sve ono čime se može i sam izgraditi i osjećati prihvaćenim, izgrađenim, imati smisao – kaže Ivona, koja je poznata po tome da kod djece i mladih, ali i odraslih „izvlači“ na površinu ono dobro u njima.



Ustupljena fotografija

Ako kod djece primijeti talent za crtanje, upućuje ih na likovni, ako primijeti dar za glazbu, „povuče“ ih u zbor. Tko se pokaže kao dobar glumac, eto mu mjesta u predstavi za dan škole i igrokazima te će tako ne samo uživati i razvijati talent, već mamu, tatu, baku i djeda razveseliti svojim nastupom.

Tko voli učiti, Ivona će s njim rado pripremati i prolaziti materijale za npr. natjecanje iz vjeronauka i povesti u Voćin. Tko je molitelj, povest će ga na križni put i hodočašće od Milanovca do Čemernice. Nema nikakve prisile, a upravo ta sloboda izbora i podrška u svemu što je prepoznato kod njih, razlog je što je u školskom zboru danas više od 70 djece i mladih i što se svi rado aktiviraju kada Ivona nešto predloži.

„GDJE GOD SU ME TREBALI, JA SAM BILA TU“

– Moja aktivnost u župi je tolika da bih mogla reći da me skoro pa nema gdje me nema – s osmijehom priča naša sugovornica, čija je svakodnevica prožeta predanošću zajednici. Iako priznaje da je možda ponešto i pretjerala u količini preuzetih obaveza, velika želja da služi, kao i ogromna sreća što to zaista može, bile su joj snaga i radost u svim obavezama.

Od vođenja grupe čitača i pripreme župne kateheze za prvopričesnike i sedmaše, preko osnivanja dječjeg zbora u Špišić Bukovici s kojim je nastupala na biskupijskim susretima, pa sve do organizacije božićnih priredbi koje su razveselile cijele obitelji, njezina prisutnost, kako kažu mnogi, postala je srce brojnih župnih aktivnosti.



Ustupljena fotografija

– Tri godine zaredom s djecom sam se trudila pripremiti ih za župno vjeronaučno natjecanje. Bili smo jednom prvi, dva puta treći, svaki put s drugom skupinom djece – prisjeća se s ponosom. Uz to vodi i zbor odraslih, svira na svetoj misi, sudjeluje u čišćenju crkve, a pomagala je i u administrativnim poslovima.

– Gdje su me god htjeli, ja sam se ‘gurnula’, imam tu neku ogromnu energiju koja ne prestaje – dodaje.

Ta unutarnja snaga, kaže, došla je nakon godina životnih izazova i težine, o čemu ćemo progovoriti malo kasnije.

ZBOR, KATEHEZA, HODOČAŠĆA, VJERONAUK

– Kao da sam sada procvjetala. Moj bivši župnik, vlč. Krunoslav Siroglavić imao je u tome ključnu ulogu, uvjerio me da mogu, da vrijedim. Dao mi je krila i promijenio život – kaže Ivona, u čijem angažmanu nema kalkulacije, već samo srce.

A dok ona priča o svemu što je činila, svatko tko je sluša može vidjeti koliko je njezina zajednica njoj važna.

Prvo – djeca. Dodatnu odgovornost osjeća i zato što je trenutno jedina vjeroučiteljica koja živi na području župe.

– Vjerojatno je to bilo i potrebno, jer netko tko je tu, tko živi sa svojim narodom, može prepoznati potrebe i osjetiti srce zajednice. Meni to jako puno znači, prepoznati ih i okupiti, gurnuti u nešto novo – iskreno kaže.

Širenjem župe na područje Bušetine i Okrugljače, pojavile su se i nove potrebe, ali i nova djeca koja čekaju svoje mjesto u zajednici.

– Voljela bih i njih što više povezati, približiti jedne drugima, da se osjećaju kao dio iste župne obitelji – govori s iskrom u očima. Ideja joj, kaže, nikad ne nedostaje.

A osim rada u župi, s jednakom strašću govori i o svojoj službi u školi.

– U školi svašta radim – to bez daljnjeg. Škola je meni mjesto gdje se osjećam ono, deset od deset, s djecom od prvog do četvrtog razreda. Doslovno uživam u svakom trenutku. Budući da su moji prvopričesnici zapravo djeca sa tri župe, onda, kada dođe vrijeme ispovijedi, proslave sakramenata i svega, nastojim sa svakom grupom, iz svake župe, taj važan tren podijeliti i podržati ih – kaže sa osmijehom.



Ustupljena fotografija

ČESTO NEVIDLJIVI STUPOVI DUHOVNOG ODGOJA

Priča vjeroučiteljice Ivone svjedoči o nečemu što često ostaje neizrečeno, a ključno je za razumijevanje uloge vjeroučitelja u hrvatskom društvu. Riječ je o zvanju koje je na prvoj liniji vjere, u školi, župi, među djecom, s roditeljima. Ponekad još od vrtičke dobi, kroz različite radionice i programe u župi, preko konkretnog izbornog predmeta u školi, potom i kroz razne zajednice odraslih, od Caritasa do molitvenih grupa i zborova, u svima njima vjeroučitelji su često odigrali presudnu ulogu prepoznavanja i aktiviranja članova.

– Način na koji se djeca prvi put susretnu s vjeronaukom, s vjerom, s Crkvom oblikuje njihov odnos prema svemu što dolazi kasnije: sakramentima, zajednici, Bogu. Onako kako vjeroučitelji pripreme djecu u prvom i drugom razredu, utječe na ono kako će dijete u trećem razredu posvjestiti i prihvatiti prvu pričest, ili, kod kolega koji predaju u predmetnoj nastavi, Svetu potvrdu, odnosno, Krizmu – ističe Ivona o onome što bi trebalo konačno i javno reći; da vjeroučitelji ne odrađuju samo svoj posao, poučavanje, već da su i prvi graditelji svakodnevnog pastoralala.

Jer, bez njih bi učenje vjere, priprava za sakramente, pa i cjelokupni duhovni rast djece i mladih pao isključivo na svećenike ili časne sestre, a njih je danas u Hrvatskoj premalo, za sve potrebe župne zajednice. Vjeroučitelji svakodnevno tako djeluju u ime Crkve u školskim klupama, često uskaču tamo gdje svećenik fizički ne može biti, povezuju župu i roditelje, dajući nemjerljiv doprinos cijeloj zajednici.

Koliko je to prepoznato, pitamo, od strane svećenika, župnika, pa i biskupa, osobito kada govorimo o nekom priznanju ili samo podršci planovima i radu vjeroučitelja? Odnosno, u ovom našem serijalu govorimo i o ženskoj ulozi u izgradnji župe.



Ustupljena fotografija

PRIHVATITI I KADA KAŽU: NE TREBAM TE

– U školi i kod roditelja osobno imam veliku podršku, kao i u župama u kojima djelujem. No, moram priznati, a vjerujem kako govorim i u ime svojih kolega, da se cjelokupno učenje u vjeri često ne vrednuje onako kako bi trebalo. Ponekad se čini kao da nas se, jednostavno, zaboravi, umanjuje. Kada je riječ o župama i svećenicima, iskustva su različita. Sve ovisi o osobi. Imala sam priliku surađivati s brojnim divnim svećenicima, otvorenima za zajednicu i suradnju, gdje gotovo svaki prijedlog naiđe na odobravanje: od liturgijskog čitanja, priprema svetkovina, rada sa zborovima, kateheza i hodočašća, do organizacije igrokaza s djecom.

– S druge strane, postoje i oni koji u svemu tome ne vide smisao, gdje se prijedlozi ne prihvaćaju i promjene se ne događaju. Nekad i zbog toga što smo žene. Vjerujem da se mnoge kolegice vjeroučiteljice mogu prepoznati u toj stvarnosti; u trenucima kad su naše ideje prihvaćene, ali i onda kad nisu. Kao da će i danas, unatoč tome što živimo u 21. stoljeću i ravnopravno studiramo, radimo i djelujemo u župama kao i naši muški kolege, neki svećenici uvijek prije odabrati muškarca nego ženu za suradnicu. Ipak, vjerujem da i u tome postoji prostor za osobni rast; za poniznost, zahvalnost i vjernost pozivu, čak i kad ono što želimo učiniti za zajednicu ne naiđe na plodno tlo. Sve to je dio služenja i života u vjeri. Samo ne smijemo odustati – zaključuje naša sugovornica.

U nastavku njene priče otkrivamo kako vidi svoju ulogu učiteljice vjere u Crkvi u malom – vlastitoj obitelji. Nastavak njenog svjedočanstva jednako je snažan kao i u prvom dijelu u kojem je vidljivo zašto je Ivona Boljevčan živi žar vjere u svojoj zajednici.

Serijal „Apostolice apostola: Uloge žene u župama i Crkvi 21. stoljeća“ nastaje uz podršku Agencije za elektroničke medije u programu poticanja kvalitetnog novinarstva.

(icv.hr, Marija Lovrenc, foto: ustupljene fotografije)